

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja podnosi, że belgijskie uregulowanie podatkowe tworzy nieuzasadnione ograniczenie swobodnego przepływu kapitału w zakresie, w jakim opodatkowuje ono dywidendy wypłacane osobom fizycznym przez spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie należącym o Europejskiego Obszaru Gospodarczego (dywidendy „wchodzące”) w ten sam sposób, co dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w Belgii (dywidendy „krajowe”), bez uwzględnienia podatku pobranego u źródła przez państwo, z którego pochodzą dywidendy. Takie uregulowanie stawia w niekorzystnej sytuacji kapitałowe transakcje transgraniczne, ponieważ zniechęca ono podatników będących osobami fizycznymi do inwestowania w akcje spółek zagranicznych, stanowiąc jednocześnie przeszkodę dla spółek mających siedzibę w innych państwach członkowskich w gromadzeniu kapitału w Belgii.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 16 lipca 2008 r. — Makro Zelfbedieningsgroothandel CV, Metro Cash & Carry BV, Remo Zaandam BV przeciwko Diesel SpA

(Sprawa C-324/08)

(2008/C 272/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Makro Zelfbedieningsgroothandel CV, Metro Cash & Carry BV, Remo Zaandam BV

Strona pozwana: Diesel SpA

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przypadku, gdy towary opatrzone znakiem towarowym zostały najpierw wprowadzone do sprzedaży na terytorium EOG, lecz nie przez właściciela ani za jego wyraźną zgodą, w celu dokonania oceny, czy nastąpiło to za (dorozumianą) zgodą właściciela znaku towarowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾, należy zastosować te same kryteria, jak w przypadku, gdy takie towary zostały najpierw wprowadzone do sprzedaży przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą poza terytorium EOG?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Jakie kryteria — wynikające ewentualnie (również) z wyroku Trybunału z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie C-9/93 IHT Internationale Heiztechnik i Danzinger, Rec. s. I 2789 — należy zastosować w wymienionym w pytaniu pierwszym przypadku, w celu dokonania oceny, czy została udzielona (dorozumiana) zgoda przez właściciela znaku towarowego w rozumieniu pierwszej dyrektywy dotyczącej znaków towarowych?

⁽¹⁾ Dz.U. 1989, L 40, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-329/08)

(2008/C 272/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i G. Rozet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu⁽¹⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 19 tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2007 r. Na dzień wniesienia skargi strona pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów koniecznych w celu dokonania transpozycji dyrektywy w odniesieniu do Région de Bruxelles-Capitale.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143, s. 56.